

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci žalobce **L. B.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2015 ,
o invalidním důchodu,

takto:

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované ze dne 15.12.2015 č. j. X, kterým byly námitky žalobce zamítnuty a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 7.10.2015, jímž byl žalobci od 10.11.2015 odňat invalidní důchod, bylo potvrzeno. Žalobce namítal, že nesouhlasí s poklesem pracovní schopnosti pouze o 25 %. Jeho zdravotní stav se zhoršil a musel dne 8.2.2016 podstoupit neurochirurgické vyšetření v Nemocnici s poliklinikou Havířov. Dále žalobce uvedl, že dne 25.8.2015 podstoupil v Karvinské hornické nemocnici a.s., neurologické oddělení, vyšetření se závěrem, že se jedná o senzimotorickou neuropatii n. medianusu vpravo v oblasti karpálního kanálu. Zdůraznil,

že stanovením poklesu jeho pracovní schopnosti o 25 % došlo ke zhoršení jeho pozice na trhu práce.

Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 8.12.2015, vypracovaného pro účely řízení o námitkách. Tento posudek podle žalované splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a jsou v něm vypořádány všechny rozhodující skutečnosti. S ohledem na námitky žalobce, navrhla žalovaná důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR.

Ze správních spisů bylo zjištěno, že rozhodnutím České správy sociálního zabezpečení ze dne 7.10.2015 č. j. X bylo rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu od 10.11.2015 podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zdp“). Z odůvodnění plyne, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 21.9.2015 již žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25 %. V posudkovém závěru posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná ze dne 21.9.2015 je konstatováno, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. C, pol. 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %.

Proti označenému rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7.10.2015 podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 15.12.2015 tak, že se námitky zamítají a rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. X ze dne 7.10.2015 se potvrzuje. Žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného lékařkou LPS ČSSZ dne 8.12.2015, v jehož posudkovém závěru se uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce těžká senzomotorická neuropatie středového nervu vpravo. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. C, pol. 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. V uvedeném rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti 20 – 30 %, hodnotí posudková lékařka 25 % s přihlédnutím k ušnímu nálezu. Dle posudku lékařky LPS ČSSZ nedošlo od posledního jednání k žádné podstatné změně zdravotního stavu žalobce, nicméně uplynula již dostatečně dlouhá doba k možné rekvalifikaci, a proto již není z posudkového hlediska odůvodněné dále navyšovat míru poklesu pracovní schopnosti. Žalobce má zachovanou pracovní schopnost k činnostem mimo riziko vibrací a nadměrného zatěžování horních končetin. K datu napadeného rozhodnutí lékařka LPS ČSSZ konstatovala, že posudkový závěr lékařky LPS OSSZ Karviná vycházel ze správné použití posudkových kritérií a ani k datu jednání o námitkách nebyly zjištěny skutečnosti, které by vedly ke změně posudkového závěru. Na základě tohoto provedeného přezkumu lékařka LPS ČSSZ dospěla k závěru, že posudkový závěr LPS OSSZ Karviná ze dne 21.9.2015 lze potvrdit. V posudkovém zhodnocení je podrobně rozvedeno, z jakých podkladů posudková lékařka vycházela při vypracování posudku.

Posudkem Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 28.6.2016, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 15.12.2015 nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Při vypracování posudku posudková komise MPSV vycházela ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. P. a jeho nálezu ze dne 25.8.2015, z nálezů ORL ambulance MUDr. S. z 18.8.2015, MUDr. M. z 27.8.2015, z nálezu ambulance hygieny práce a nemocí z povolání prim. MUDr. L. z 31.7.2013, z nálezu oddělní pracovního, lékařství oprávněné k uznávání nemocí z povolání MUDr. S. z 25.8.2015, z nálezu EMG laboratoře MUDr. S. z 25.8.2015, z nálezu rtg C, LS páteře MUDr. V. z 3.9.2015 a z nálezu chirurgické odborné ambulance Nemocnice s poliklinikou Havířov z 8.2.2016. Komise při posouzení vycházela také z úplné spisové dokumentace OSSZ Karviná a Krajského soudu v Ostravě včetně žaloby. V posudkovém zhodnocení se kromě jiného dále uvádí, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je těžká sensimotorická neuropathie středového nervu vpravo se stavem po operaci v roce 2008. Jedná se o dominantní končetinu žalobce, není však přítomna těžká porucha funkce ruky, ani atrofie drobných svalů thenarů. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti k datu 15.12.2015 je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddílu C, položce 4c přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., z rozmezí 20 – 30 % stanovila posudková komise střed, tj. 25 %, s přihlédnutím k onemocnění levého ucha. Posudková komise MPSV ČR v Ostravě dále v posudku uvádí, že od posledního posouzení v námitkovém řízení lékařem ČSSZ v roce 2013 nedošlo k podstatné změně zdravotního stavu žalobce, avšak uplynula již dostatečně dlouhá doba k jeho možné rekvalifikaci na práci odpovídající jeho zdravotnímu stavu, a proto již není z posudkového hlediska odůvodněné navyšování míry poklesu pracovní schopnosti. Posudková komise se plně ztotožňuje s posudkovým zhodnocením lékařek OSSZ i ČSSZ, které rovněž dospěly ke stejnému posudkovému závěru, že pokles pracovní schopnosti u žalobce činí 25 % a nejedná se tedy o žádný stupeň invalidity. Žalobce není schopen vykonávat celoživotní profesi horníka, pracovat v riziku vibrací, s nadměrným přetěžováním horních končetin včetně zvedání nadlimitních břemen. Schopnost rekvalifikace je u žalobce zachována.

U jednání soudu dne 26.7.2016 žalobce uvedl, že nesouhlasí se závěry Posudkové komise MPSV ČR v Ostravě, neboť má za to, že jsou podhodnocené. Oproti roku 2013, kdy pobíral částečný invalidní důchod, se jeho zdravotní stav zhoršil. Žalobce poukázal na lékařskou zprávu MUDr. E. S. z 31.7.2013, dle níž se u něj jedná o těžkou senzimotorickou demyelinizační a axonální neuropathii, na rozdíl od posudku o invaliditě z 3.7.2013, v němž posudková lékařka uvádí, že se jedná o středně těžké postižení. Žalobce zdůraznil, že v minulosti byl u něj shledán pokles pracovní schopnosti o 30 % pro těžkou senzimotorickou neuropathii, nyní mu přibýly další zdravotní problémy, zejména ztráta sluchu a pokles pracovní schopnosti činí pouze 25 %. Dále poukázal na to, že k jednání posudkové komise nebyl pozván a není tudíž pravdou, jak je uvedeno v protokolu o jednání posudkové komise, že se nedostavil a ani neomluvil. Žalobce navrhl, aby si soud vyžádal srovnávací posudek např. od Posudkové komise MPSV ČR v Brně.

Soudem byl proto vyžádán srovnávací posudek u Posudkové komise MPSV ČR v Brně. V posudku ze dne 30.9.2016 se konstatuje, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Žalobce byl jednání posudkové komise dne 30.9.2016 přítomen a přešetřen přítomnými lékaři. Posudková komise při vypracování posudku vycházela ze spisu Krajského soudu v Ostravě včetně rozhodnutí, žaloby a doložených nálezů, spisu OSSZ Karviná včetně lékařských zpráv a posudků a k jednání si také vyžádala zapůjčení úplné zdravotní dokumentace praktického lékaře MUDr. P. Posudková komise dále vycházela ze zprávy praktického lékaře MUDr. P. z 25.8.2015, ORL nálezů MUDr. S. z 18.8.2015 a MUDr. M. z 27.8.2015, nálezu ambulance nemocí z povolání MUDr. L. z 31.7.2013, nálezu oddělení pracovního lékařství MUDr. S. z 25.8.2015, nálezu EMG MUDr. S. z 25.8.2015, nálezu RTG MUDr. V. z 3.9.2015 a chirurgického nálezu Nemocnice s poliklinikou Havířov z 8.2.2016. V posudkovém závěru je uvedeno, že posudková komise stanovuje rozhodným postižením onemocnění uvedené v kapitole XIII, oddílu C, pol. 4c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Pokles pracovní schopnosti činí 30 % a tudíž se dle § 39 zákona č. 155/1995 Sb. nejedná o invaliditu. Posudková komise stanovuje horní hranici procentního rozmezí příslušné položky z důvodu tíže samotného rozhodného postižení a s přihlédnutím k dalším onemocněním. V úvahu posudková komise vzala i vzdělání žalobce a výkon předchozích povolání. Dle posudkového závěru by samotné postižení pravé ruky k horní procentní hranici nedosahovalo, přestože funkce ruky je narušená, ale klinické zhoršení funkce ruky nedosahuje těžkého stupně. Posudková komise tudíž nespátřuje důvody k navýšení míry poklesu pracovní schopnosti dle § 3 citované vyhlášky. Zdravotní stav žalobce lze považovat za stabilizovaný a žalobce je na svůj stav adaptován.

U jednání soudu dne 25.10.2016 žalobce zopakoval předchozí námitku uvedenou u jednání dne 26.7.2016, že v minulosti, když byl posuzován pouze pro těžkou senzomotorickou neuropathii, měl nárok na invalidní důvod a nyní mu přibyly další zdravotní problémy, přesto Posudková komise MPSV ČR v Brně posoudila pokles pracovní schopnosti o 30 %. Konstatoval, že již není zaměstnán jako vrátný, neboť tuto práci může vykonávat pouze osoba pobírající invalidní důchod. Žalobce nesouhlasí se závěry srovnávacího posudku Posudkové komise MPSV ČR v Brně a požaduje, aby soud požádal o vypracování dalšího srovnávacího posudku, např. Posudkovou komisí MPSV ČR v Hradci Králové.

Soud za této situace vyžádal také srovnávací posudek u Posudkové komise MPSV ČR v Hradci Králové. V posudku ze dne 24.1.2017 se konstatuje, že k datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. Žalobce se k jednání posudkové komise dne 24.1.2017 dostavil a byl přešetřen odborným lékařem z oboru neurologie. Posudková komise při vypracování posudku vycházela ze spisu Krajského soudu v Ostravě, spisové dokumentace OSSZ Karviná a námitkového řízení ČSSZ Ostrava včetně v nich založených lékařských nálezů. Posudková komise si vyžádala zdravotní dokumentaci praktického lékaře MUDr. P. Zdravotní stav žalobce byl

dále doložen nálezem ošetřujícího lékaře MUDr. P. z 25.8.2015, nálezem EMG MUDr. S. z 25.8.2015, nálezem oddělení pracovního lékařství MUDr. L. z 5.8.2013 a MUDr. S. z 25.8.2015, ORL nálezem MUDr. S. z 18.8.2015 a MUDr. M. z 27.8.2015 a nálezem RTG MUDr. V. z 3.9.2015. Dle posudkového zhodnocení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce syndrom karpálního tunelu s těžkou senzomotorickou neuropatií nervus medianus vpravo jako nemoc z povolání, bez těžké poruchy funkce ruky, bez postižení levé horní končetiny. Posudková komise MPSV ČR v Hradci Králové stanovila pokles pracovní schopnosti žalobce podle kapitoly XIII, oddílu C, položky 4 c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., na 30 %. S ohledem na doložené odborné nálezy a vzhledem k tomu, že se nejedná o těžkou poruchu funkce ruky, hodnotí posudková komise pokles pracovní schopnosti při dolní hranici daného rozmezí, tj. 20 %. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu, především vertebrogennímu bolestivému syndromu páteře a s ohledem na nemožnost vykonávat předchozí profesi, volí v konečném souhrnu horní hranici, tj. 30 %. Předchozí posouzení zdravotního stavu žalobce, jimiž byl žalobci přiznán invalidní důchod, považuje posudková komise za nadhodnocené a posudkový omyl.

U jednání soudu dne 14.2.2017 žalobce opětovně nesouhlasil se závěry druhého srovnávacího posudku. Zdůraznil, že se na trhu práce neuplatní, vzhledem k omezením souvisejícím s jeho špatným zdravotním stavem.

Soud konstatuje, že stěžejní otázkou bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský nález. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav žalobce, ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně, Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi, jak plyne z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobce, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován shora citovaný odborný lékařský posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě. Posudková komise podala posudek v řádném složení stanoveném v § 16b zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť v komisi byl vedle posudkového lékaře i lékař z oboru neurologie. Posudek byl vypracován s náležitostmi uvedenými v § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, na základě zdravotní dokumentace žalobce. S ohledem na námitky žalobce, vyžádal si soud srovnávací posudky do Posudkové komise MPSV ČR v Brně a Posudkové komise MPSV ČR v Hradci Králové. Tyto posudky byly také vypracovány v řádném složení a se všemi zákonnými náležitostmi. V obou posudkových komisích byl přítomen lékař z oboru neurologie, který žalobce vyšetřil. Posudková komise MPSV ČR v Brně i Posudková komise MPSV ČR v Hradci Králové ve srovnávacích posudcích učinily stejný závěr jako Posudková komise MPSV ČR v Ostravě, že u žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nedošlo k poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Krajský soud s ohledem na výše uvedené neměl důvod zpochybnit závěry těchto posudků, že u žalobce šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 30 % a není tedy invalidní.

Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Vzhledem k tomu, že u žalobce v takovém rozsahu pokles pracovní schopnosti prokázán nebyl, není možno jej považovat za invalidního.

Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ust. § 75 odst. 1 a 2 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalované prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení: Proti výroku tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů od dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních k Nejvyššímu správnímu soudu se sídlem Brno, Moravské náměstí 6 a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 14.2.2017

**Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně**